

дослідження реалізації організаційно-господарських правовідносин в сфері авіаційного страхування в тому числі щодо діяльності професійного об'єднання страховиків полягають у законодавчому закріпленні змін та/або доповнень до законодавства України.

Література

1. Світлична О. С. Сучасний стан та перспективи розвитку авіаційного страхування в Україні / О. С. Світлична // Вісник соціально-економічних досліджень. – 2012. – Вип. 1. – С. 351-360.

2. Повітряний кодекс України від 19 травня 2011 р. // Офіційний вісник України. – 2011. – № 46. – Ст. 1881.

3. Про затвердження Порядку і правил проведення обов'язкового авіаційного страхування цивільної авіації: Постанова Кабінету Міністрів України від 12 жовтня 2002 р. № 1535 // Офіційний вісник України. – 2002. – № 42. – С. 157. – Ст. 1943.

4. Про створення Державного спеціалізованого фонду фінансування загальнодержавних витрат на авіаційну діяльність та участь України у міжнародних авіаційних організаціях: Постанова Кабінету Міністрів України від 2 вересня 1993 р. № 819 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon1.rada.gov.ua/cgi-bin/laws/main.cg>

УДК 346:656.7(477)(043.2)

Чайковська А. О., Філюшина А. О., студентки,
Навчально-науковий Юридичний інститут,
Національний авіаційний університет, м. Київ
Науковий керівник: Горбатюк Я. В., к.ю.н.

ПРАВОВЕ РЕГУЛЮВАННЯ ДІЯЛЬНОСТІ ГОСПОДАРСЬКИХ ОБ'ЄДНАНЬ В СФЕРІ АВІАЦІЇ В УКРАЇНІ

В складних умовах становлення та розвитку ринкових відносин в Україні одним із важливих завдань постає вирішення питань, пов'язаних із правовим регулюванням господарських об'єднань, їх видами та організаційно-правовими формами. У зв'язку з цим існує нагальна потреба детального теоретичного аналізу зазначених питань як на науковому.

Відповідно до ст. 70 Господарського кодексу України (далі – ГК України), підприємства мають право на добровільних засадах об'єднувати свою господарську діяльність (виробничу, комерційну та інші види діяльності) на умовах і в порядку, встановлених ГК України та іншими законами.

Згідно з ст. 118 ГК України, об'єднанням підприємств є господарська організація, утворена у складі двох або більше

підприємств з метою координації їх виробничої, наукової та іншої діяльності для вирішення спільних економічних та соціальних завдань.

Стаття 120 ГК України визначає, що об'єднання підприємств можуть утворюватися у таких організаційно-правових формах, як асоціації, корпорації, консорціуми та концерни, інші об'єднання підприємств, передбачені законом.

Таким чином, об'єднання підприємств в усіх організаційно-правових формах мають певні спільні ознаки, а саме:

- 1) є юридичними особами;
- 2) утворюються у складі двох або більше підприємств (ця ознака зазвичай визначається «особливою (складною) правосуб'єктністю»);
- 3) утворюються з метою координації діяльності підприємств, з яких вони утворюються.

Координація є функцією соціального управління, яка полягає в узгодженні, впорядкуванні різних частин системи управління, тому можна говорити, що метою об'єднань підприємств є управління підприємствами, які входять до їх складу [3, с. 345].

Господарське об'єднання є складною господарською організацією, яка створена на основі поєднання матеріальних інтересів підприємств-учасників, діє на підставі установчого договору або статуту і реєструється як юридична особа, за виключенням промислово-фінансових груп. Якщо на ринку підприємства не будуть об'єднуватись, то вони будуть у будь-якому разі поглинені більш потужними корпораціями чи іншими видами об'єднань. Саме тому, об'єднання – це єдиний захист задля збереження свого існування як на внутрішньому так і на зовнішньому міжнародному ринку товарів та послуг [2, с. 325].

На сьогодні в Україні існує ряд господарських об'єднань у сфері авіації, зокрема: Державний авіабудівний концерн «Авіація України», Українська авіаційна асоціація «АОПА Україна» та ін.

Проте, на законодавчому рівні залишаються не вирішеними питання про порядок прийняття до складу учасників господарських об'єднань інших суб'єктів господарювання, які не були їх засновниками і не підписували засновницького договору. На практиці ці відносини регулюються статутами по-різному. Тому необхідно врегулювати це питання на законодавчому рівні. Для цього потрібно внести до ГК України зміни, які б стосувались прийняття до складу господарських об'єднань нових учасників.

А ще необхідно вирішити проблему делегування повноважень на управління господарською діяльністю в господарських об'єднаннях, так як це питання належним чином не врегульовано

чинним господарським законодавством України. Для цього засновникам господарських об'єднань необхідно в установчих документах встановити порядок передачі повноважень з управління господарською діяльністю. Такий порядок повинен втілюватися у формі окремого договору, який би вирішував питання делегування повноважень.

Таким чином, законодавство, що регулює діяльність господарських об'єднань у сфері авіації потребує удосконалення, оскільки створення господарського об'єднання забезпечує його учасників стратегічними перевагами над конкурентами, зокрема в сфері технологічного розвитку, забезпечення ресурсами, можливостями впровадження результатів наукових досліджень; дозволяє інтегрувати життєвий цикл виробу від конструкторської розробки до його обслуговування у покупця, оскільки до їх складу можуть входити науково-дослідні організації, конструкторські бюро, дослідні та серійні заводи, координувати діяльність усіх ланок технологічного ланцюга та залучати великі фінансові ресурси.

Література

1. Господарський кодекс України від 16 січня 2003 р. № 436-IV // Відомості Верховної Ради України. – 2003. – № 18, № 19-20, № 21-22. – Ст. 144.
2. Старко О. Л. Господарські об'єднання авіаційних підприємств в Україні: загальна характеристика / О. Л. Старко, Р. В. Романенко // Безпека людини в умовах глобалізації: сучасні правові парадигми: матеріали VII Міжнародної наук.-практ. конф. – К.: НАУ, 24 лютого 2017 р. – Тернопіль: Вектор, 2017. – Т. II. – С. 323-325.
3. Юридична енциклопедія: в 6 т. / Редкол.: Ю. С. Шемшученко (відп. ред.) та ін. – К.: Українська енциклопедія, 2001. – Т. 3: К–М. – 2001. – 789 с.